

han nævnte — et enkelt kan jeg ikke gaa ind paa at erkende, dette om Positionerne — var jo Standpunkter, som Venstre havde indtaget netop af Hensyn til det Ideal, jeg før nævnte. Man kan ikke med uhildede Øjne se paa hele dette Forslag uden at maatte indrømme, at der ikke alene er taget meget stærkt Hensyn til vore Idealer for Beskatning, men ogsaa taget meget stærkt Hensyn netop til disse Fordringer, som Venstre tidligere har fastholdt, navnlig Nedgang i Toldindtægterne og i Beskyttelsen. Det ærede Medlem nævnte ogsaa Værditolden; men naar man har holdt paa Værditolden, er det netop af den Grund, at man mente derigennem at kunne beskatte mere retfærdigt.

Det ærede Medlem fremsatte en lang Udvikling, og jeg skal ud fra de Udtalelser, han fremsatte, forsøge at vise, hvor langt han i Grunden var ude, og i hvor høj Grad han saa netop med forblindede Øjne — jeg ved ikke, om det var af Partifanatisme —, men i ethvert Tilfælde med paavirkede Øjne. Jeg skal ikke gøre det i meget høj Grad. Jeg skal kun tage et enkelt Omraade. Venstres Ideal er jo navnlig dette, at man skulde lægge Skattebyrderne ogsaa paa dette Omraade over paa de Skuldrer, som bedst formaa at bære dem, og ud fra denne Forudsætning har man jo hævdet helt igennem Toldfrihed paa de vigtigste Livsfornødenheder og stor Beskatning paa det, man i strengeste Forstand kalder Luksus, men derimod nedadgaaende Beskatning paa alt det, som ligger derimellem. Det ærede Medlem kom ind paa at ville godtgøre, hvad der var Luksus, eller hvor uretfærdigt Skatten i Virkeligheden kom til at hvile paa en hel Mængde af de Forbrugsartikler, som vare almindelige for de mindre bemidlede i Samfundet. Han nævnte saaledes som Ting, der nu vare blevne almindelige Forbrugsartikler for Arbejdsmænd og Husmænd, en hel Række Artikler som Børstenbinderarbejde, Chokolade, Kakaobønner, Ansjoser, Eddike, Frugt, Galanterivarer, musikalske Instrumenter osv., og han nævnte endda Krudt, og desuden Krydderier, Legetøj, Buntmagerarbejde osv. Det er jo glædeligt, at Udviklingen gaar saaledes, at man i højere Grad ogsaa i fattigere Hjem har faaet Raad til at bruge en hel Del af disse Artikler, sely om de ikke ere blevne almindelige Forbrugs- genstande. Men man maa jo ogsaa huske paa, at i samme Grad som Evnen vokser til at bruge saadanne Artikler, der i og for sig ere ret kostbare og ikke ere strengt

nødvendige, i samme Grad vokser ogsaa Evnen til at svare Skat. Men jeg vil dog spørge det ærede Medlem, om han vil gaa ud fra, at f. Eks. Ansjoser ere en nødvendig Forbrugsartikel. Den bruges ikke, saa langt jeg kender til det, i almindelige Hjem, hverken paa Landet eller i Byerne, undtagen maaske ved en højtidelig Løjlighed; men det faar nu være, Ansjoser erstatte maaske Tid efter anden den gamle Spegesild, som man slog sig til Taals med i gamle Dage, og som dog endnu har en vis Værdi. Hvad dernæst Galanterivarer angaar, er der jo mange Ting, som indbefattes under dette Begreb, naar Forholdet ses fra et Toldstandpunkt. Men i selve Hovedsagen er det ikke Ting, som bruges i almindelige Arbejder- og Husmandshjem. Galanterivarer bruges overhovedet i stigende Grad, efter som Velstanden vokser. Saa nævnte det ærede Medlem Musikinstrumenter. Ja, det vilde jo være glædeligt, hvis det kunde ske, at Arbejdere og Haandværkere fik Raad til at anskaffe f. Eks. et Klaver. (*Afbrydelse: en Harmonika*). Aa ja, det skulde glæde mig at høre, at der blev spillet paa Harmonika adskillige Gange, hvor vi maa høre paa noget, der er mindre fornøjeligt. Men lad gaa. Selv en Harmonika maa dog siges at være en Luksus, som man ikke anskaffer, uden at man dog har nogle Penge til overs. Der er en hel Mængde Fordringer, som absolut maa gaa forud for en Harmonika og overhovedet for musikalske Instrumenter. Men hvor langt det ærede Medlem kom ud, betegnes egentlig bedst af det, som følger nær her- efter, nemlig Krudt. Jeg stejlede, da jeg hørte det; jeg troede nemlig, at det ærede Medlem ud fra sit antimilitaristiske Standpunkt absolut maatte betragte Krudt som en Luksusartikel. Jeg kan ikke se, at det er en Brugsartikel for Arbejdsmænd eller Haandværkere. Har man Raad til f. Eks. at anskaffe sig en Bøsse og en Hund og til at holde Hunden, og har man Raad til at leje sig et Jagtterrain, hvis man ikke har et saadant i Forvejen, og Raad til at gaa paa Jagt Søndag Eftermiddag eller naar man ellers vil, saa har man ogsaa Raad til at betale disse Øre i Told paa Krudt. Saa langt kan man imidlertid komme ud, naar man ser med forblindede Øjne paa Sagen. I det hele taget er det vist saadan, at jo mindre forblindede Øjnene ere, jo mere vil man se, at netop dette Forslag bringer væsentlige Fremskridt i Sammenligning med, hvad vi have, henimod Venstres gode gamle Skatte-